

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ جولای ۲۰۲۲

انتخاب دشوار برای نظام ملا سالار!

یکشنبه- ۱۹ سرطان ۱۴۰۱ - کابل: هرگاه به دو خبری که در روز های گذشته به صورت همزمان و گاهی هم به موازات یک دیگر نشر می شدند دقت نموده باشید، حتماً متوجه شده اید که طالب و نظام ملاسالار در آستانه انتخاب دوست و متحد منطقه ئی به مشکل برخورد کرده است. آن دو خبر یکی مسافرت "ملا یعقوب" به قطر بود و تقاضای کمک مادی و پولی وی از دولت قطر و دیگری بندوبستی که بین بخشی از نظام ملاسالار با امارات متحده عربی صورت گرفته و قرار است مسایل امنیتی میدانهای افغانستان را به امارات متحده عربی بسپارند. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت. اما قبل از آن:

۱- می دانیم که طالب و نظام ملاسالار هر چند حین رویارویی با حاکمیت پوشالی ساقط شده عمدتاً به مثابه یک مشت واحد عمل نمودند، مگر در اساس مانند هر پدیده دیگری حاوی تضاد های گوناگون درونی و بیرونی می باشد که با آغاز حاکمیت آنها در مسیر حدت حرکت می نماید. این تضاد ها که به تضاد بین "درانی" ها با "غلجائی" ها معروف شده است، حاملان خاص خود را در وجود "ملاغنی برادر و ملا یعقوب" و دوستان و شرکای آنها در یک سمت و "برادران حقانی" به نمایندگی از تمام "شبکه حقانی" در سمت دیگر دارد.

۲- همچنین می دانیم که در قدرت های طرفدار امریکا در منطقه خاور میانه که جنگ خاموشانه و آرام مگر گاهگاهی خونینی بین شان در جریان است در یک طرف ترکیه و قطر و در سمت دیگر اسرائیل، امارات و عربستان سعودی صف آرائی نموده اند. تضادی که این دو گروه با همدیگر دارند تضاد درونی بین دو گروه از نوکران امریکا است که هر یک می خواهد به مثابه "قره نوکر"، امپریالیسم امریکا و بقیه شرکاء امور منطقه را از طریق آنها هدایت، رهبری و غارت نماید.

۳- در چنین فضائیتیست که طالب و نظام ملاسالار با تمام تضاد های درونی اش می خواهد زیر عنوان شریک و متحد، خود را با کاخ سفید پیوند دهد. چون چانس این که خودش مستقلانه و بدون معرف و حامی منطقه ئی در مدار "دوستان و متحدان کاخ سفید" قرار گیرد، بعد از تصمیم علنی "بایدن" بسیار ضعیف شده است، لذا در صورتی که طالب خواسته باشد- که می خواهد- با کاخ سفید رابطه و از حمایت آن برخوردار باشد، می باید خود را از طریق یکی از دوگروه یاد شده یعنی "ترکیه-قطر" در یک سو و "عربستان سعودی- اسرائیل و امارات" در طرف دیگر، به کاخ سفید وصل نماید.

۴- برای طالب و نظام ملاسالار مشکل از همینجا آغاز می یابد. یعنی:

* - هرگاه بخواهند رابطه خود را از طریق "ترکیه - قطر" با کاخ سفید تأمین نمایند، به علاوه آن که می باید خطرات مخالفت های طرف مقابل را به جان بخرند به خصوص فعلاً که پاکستان هم با گروپ اماراتی نزدیک شده است، منتظر حملات آنها باشند، اصولاً نزدیکی با قطر و ترکیه بدون برآورده ساختن خواستهای آنها به خصوص خواست ترکیه در قسمت شریک ساختن ترکتاباران در حاکمیت، یعنی حاکمیت انحصاری تبارگرایانه شان را نادیده بگیرند، امری که از لحاظ داخلی برای شان مشکلاتی به وجود خواهد آورد؛ تقریباً نا ممکن می باشد.

* - و اما هرگاه بخواهند خود را از طریق گروپ دیگر یعنی "اسرائیل- امارات و عربستان سعودی" به کاخ سفید وصل نمایند گذشته از این که دولت ترکیه می تواند با کمک به ترکتاباران حاکمیت آنها را جداً زیر سؤال ببرد، در مناسبات منطقه ئی و بین المللی نیز می باید منتظر خصومت رژیم ولایت فقیه و حتا القاعده که دشمنی اش را با اسرائیل و عربستان سعودی مخفی نمی نماید، باشند.

۵ - طالب و نظام ملاسالار که تا امروز مصداق کامل ضرب المثل "با گرگ دنبه خوردن و با چوپان گریستن" بوده، یعنی تا جایی که در توان داشته کوشیده است تا از تمام طرفین به نفع خود سود ببرد، اینک در موقعیتی قرار گرفته است که ناگزیر می باید بین آنها انتخاب نماید.

این انتخاب درست زمانی بر دوش آنها سنگینی می نماید که تضاد های درونی خودشان نیز تا سرحد تحمل ناپذیر و تقابل های خونین کشانده شده است.

در صورتی که قادر نشوند جلو تشدید و حاد شدن تضاد های درونی خودشان را بگیرند و همین وضعیت کنونی ادامه یابد، هیچ بعید نیست که انتخاب متحد بیرونی به مثابه فشار مضاعف بر تضاد های درونی نیز تأثیر گذاشته، تقابل و درگیری های خونین درونی را بین آنها به وجود بیاورد.

هموطنان گرامی!

هر نیرو و قدرت و حاکمیتی که اتکاء به مردم خودش نداشته باشد و بخواهد با جبر و زور و با تکیه بر حمایت خارجی به حیات ننگینش ادامه دهد، ناگزیر است بهای دوام حاکمیتش را با خیانت به مردم و کشور خودش و نوکری اجانب تأمین و تضمین نماید، این حکم نه تنها در مورد طالب و نظام ملاسالار صدق می نماید، بلکه در تمام موارد مشابه، بارها به اثبات رسیده و باز هم به اثبات خواهد رسید.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!